

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. földművelésügyi miniszter 180.298/1940. számú rendelete az 1939/40. és 1940/41. évi fatermelési határidők módosítása tárgyában.

A rendkívüli viszonyok folytán az ország faellátásának fokozottabb biztosítása érdekében a 100/1940. M. E. sz. rendelet 7. §-ában, illetőleg az 1935:IV. t.-c. 38. és 307. §-aiban nyert felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §.

Az 1939/40. fatermelési időnyre hatóságilag engedélyezett, illetőleg az erdőgazdasági üzemtervekben megállapított fahasználatok tovább folytathatók.

Az 1940/41. évi termelési időnyre hatóságilag engedélyezett, illetőleg az erdőgazdasági üzemtervekben megállapított fahasználatok azonnal megkezdhetők.

2. §.

Az összes fahasználatokat az 1941. évi március hó 31. napjáig be kell fejezni.

3. §.

A földművelésügyi miniszter által adott egyes fahasználati engedélyekben megállapított határidőkre vonatkozó rendelkezések — amennyiben a jelen rendelet rendelkezéseivel ellentétesek — hatályukat veszítik.

4. §.

(1) A termelési határidő meghosszabbítása nem érinti a belső kitermelt faanyagok kötelező bejelentése tárgyában kiadott 7150/1938. M. E. sz. rendelet egyes rendelkezéseinek módosításáról és kiegészítéséről szóló 100/1940. M. E. sz. rendelet 1. és 2. §-ában a bejelentési kötelezettség teljesítésére megállapított határidőket.

(2) Az 1940. évi július hó 1. napjától szeptember hó 30. napjáig kitermelt fakészletek a 100/1940. M. E. sz. rendelet 2. §. (1)

bekezdésében foglaltak értelmében október hó 8. napjáig be-
terjesztendő változási kimutatásban mint szaporodást kell fel-
tüntetni.

(3) Az 1940. évi október hó 1. napja után kitermelt fakészle-
tet az 1940/41. évi termelési időnyre esedékes fahasználat befeje-
zése után, de legkésőbb az 1941. évi április hó 15. napjáig kell
mint új termelésű készletet a rendelkezésre bocsátandó készlet-
bejelentő lapon bejelenteni.

5. §.

Ez a rendelet kihirdetése napján lép hatályba.

Budapest, 1940. évi augusztus hó 5-én.

Vitéz gróf Teleki Mihály s. k.,
m. kir. földművelésügyi miniszter.

**A m. kir. földművelésügyi miniszter 194.100/1940. F. M.
számú rendelete a vadászat gyakorlásának a Magyar Szent
Koronához visszatért kárpátaljai területen való szabályozása
tárgyában.**

A Magyar Szent Koronához visszatért kárpátaljai terüle-
ten a vadászat gyakorlásának szabályozása tárgyában kiadott
5710/1939. M. E. számú rendelet (1939. évi Rendeletek Tára 835.
old.) 2. §-ában nyert felhatalmazás alapján a következőket ren-
delem:

1. §.

A Magyar Szent Koronához visszatért területen az
5710/1939. M. E. számú rendelet 1. §-ában meghatározott vadfa-
jokra a medve- és nyérevadászatnak kivételével a vadászat az
1925:XXIV. t.-c. 1. §-a alapján kiadott rendeletekben meghatá-
rozott tilalmi idők betartásával azzal a korlátozással szabad,
hogy csak legalább 1000 kat. hold összefüggő erdős vadászterü-
leten szabad 1000 kat. holdanként egy szarvasbikát elejteni.
Medve elejtésére a földművelésügyi miniszter indokolt esetben
engedélyt ad.

2. §.

(1) Hasznos vadat fényező alkalmazásával vadászni tilos.
Szarvast, dämvdát, őzet, muflont, vaddisznót és hiuzt csak
golyóval szabad elejteni és a kegyelemlovést is csak golyóval
szabad megadni. Méreg vagy csapda alkalmazásával vadat nem
szabad elejteni. A farkas azonban december hó 15. és február
hó 15. napja között nagydögben elhelyezett méreggel pusztítható.

A mérgezett dögöt február 15. napja után haladék nélkül el kell távolítani.

(2) A vaddisznó kivételével esülkösvadra (szarvas, däm-vad, őz, muflon) a hajtóvadászat tilos. A kopózás minden vadra tilos, csak a vaddisznó vadászatánál használható az úgynevezett vaddisznós kutya. A hiuz csak cserkészeten vadászkutya nélkül vadászható.

3. §.

A jelen rendelet az 1940. évi augusztus hó 1-én lép hatályba; hatálybalépésével a 176.400/1939. F. M. számú rendelet (1939. évi Rendeletek Tára 1485. o.) hatályát veszti.

Budapest, 1940. évi július hó 25-én.

Vitéz gróf Teleki Mihály s. k.
m. kir. földművelésügyi miniszter.

A m. kir. minisztérium 5610/1940. M. E. számú rendelete az elpusztult vadállomány helyreállítása végett szükséges intézkedések tárgyában.

A m. kir. minisztérium az 1931:XXVI. törvénycikkben foglalt és az 1940:XVII. törvénycikkkel meghosszabbított felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §.

Azok a vadászati haszonbérleti szerződések, amelyek az 1944. évi augusztus hó 1. napja előtt járnak le, a haszonbérlőnek az 1940. évi augusztus hó 31. napjáig a haszonbérbeadóval írásban közölt kívánságára a jelen rendelet erejénél fogva az 1945. évi július hó 31. napjáig, illetőleg a lejáráthoz képest az 1946. évi január hó 31. napjáig meghosszabbodnak.

2. §.

(1) Az a vadászati haszonbérelő, aki apróvadás (nyúl, fácán, fogoly) területet bérel és akinek a haszonbérlete az 1. §. értelmében az 1945. évi július hó 31. napjáig, illetőleg az 1946. évi január hó 31. napjáig meghosszabbodott, vagy akinek haszonbérlete szerződésnél fogva az említett időnél nem korábban jár le, az 1940. és 1941. évre eső, illetőleg a jelen rendelet hatálybalépése után legközelebb — egymástkövetően — esedékes két évi bérösszegnek csupán 75—75%-át kitevő összeget köteles a haszonbérbeadónak megfizetni, az említett évi bérösszegek fennmaradó 25—25%-át kitevő összeget pedig köteles a szükséghez és a lehetőséghez mért idő alatt, de legkésőbb az 1943. évi április hó 30. napjáig a kipusztult vadállomány okszerű szaporítása céljából tenyészvad beszerzésére és kibocsátására fordítani.

(2) Ha a vadászati haszonbérlo a vadállomány szaporítására vonatkozóan az előbbi bekezdésben meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget, a vadállomány szaporítására fel nem használt összeget annak 1940. év augusztus hó 1. napjától, illetőleg 1941. év február hó 1. napjától számított 5%-os kamatjával együtt köteles a bérbeadónak az 1943. évi május hó 15. napjáig megfizetni.

3. §.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba; végrehajtásáról a földművelésügyi miniszter, illetőleg a belügyminiszter gondoskodik.

Budapest, 1940. évi július hó 31-én.

Gróf Teleki Pál s. k.,
m. kir. miniszterelnök.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 145.900/1940. számú rendelete a vadászati tilalmi idők módosítása tárgyában.

Az 1925:XXIV. t.-c. 1. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a vadászati tilalmi időket a következőképen szabályozom:

1. §. Az általános vadászati tilalom január hó 1. napjától július hó 31. napjáig bezárólag tart, amely idő alatt hajtókutyákkal (kopóval, taesköval, agárral vagy egyéb hajtóebbel) egyáltalában nem szabad vadászni. Az általános vadászati tilalom idején is szabad kotorékebekkel kotorékmunkát végeztetni, vizslával, valamint pórázon vezetett vérebbel és friss disznó- (medve-) nyomra eresztett, úgynevezett disznós kutyával vadászni.

Tekintet nélkül az általános vadászati tilalom idejére, tilos vadászni:

- a) szarvasbikára október hó 16. napjától augusztus hó 31. napjáig bezárólag;
szarvastehénre és szarvasborjúra február hó 1. napjától augusztus hó 31. napjáig bezárólag;
- b) dambikára december hó 1. napjától szeptember hó 15. napjáig bezárólag;
dámtehénre és damborjúra február hó 1. napjától október hó 15. napjáig bezárólag;
- c) őzbakra október hó 16. napjától április hó 30. napjáig bezárólag;
őzsutára és gidára egész évben;
- d) zergére egész évben;
- e) muflonra egész évben;
- f) mezei nyúlra január hó 1. napjától október hó 31. napjáig bezárólag;
- g) siket és nyírfajdra egész évben;
- h) esászármadárakra november hó 1. napjától augusztus hó 15. napjáig bezárólag;
- i) tuzokkakasra június hó 1. napjától március hó 31. napjáig bezárólag;
tojóra és jéreére egész évben;
- j) fácánkakasra február hó 1. napjától szeptember hó 30. napjáig bezárólag;
fácántyúkra egész évben;
- k) fogolyra egész évben;

l) fűrjre, harisra, vadgalambokra (kék és örvös) és gerlére január hó 1. napjától július hó 31. napjáig bezárólag;

m) erdei szalonkára április hó 16. napjától augusztus hó 15. napjáig bezárólag;

n) nyári lúdra és tőkés kacsára március hó 1. napjától július hó 31. napjáig bezárólag;

o) egyéb vízimadárakra, beleértve a kárókatonát is, április hó 16. napjától július hó 15. napjáig bezárólag;

p) vándorsólyomra, rárósólyomra (az eddigi elnevezés szerint kerecsensólyomra) és hollóra február hó 1. napjától szeptember hó 30. napjáig bezárólag;

r) éneklő madárakra, valamint kis- és nagykócsagra, kanalasgémre, üstökös gémre, batlára és ibiszre, fehér és fekete golyóra, reznek tuzokra, golyatöcsre, gulipánra, godára és ugartyúkra, továbbá bibitere és dankasirályra, valamint kis véresére, vörös- és kékvércsére, egerészölyvre és a baglyok valamennyi fajára egész évben.

Halastavaknál a gémekek közül csak a szürke gémet szabad lőni.

Barátkeselyűre, fakókeselyűre, dögkeselyűre, kígyász-ölyvre, darázs-ölyvre, bármely fajtájú sasra, beleértve az eddig rárónak nevezett halászsasra is, mint ritka ragadozó madarakra, csak a földművelésügyi miniszter engedélyével szabad vadászni, még pedig ezek közül a réti- és halászsasra csak halastavaknál.

A tilalmi idő alatt nem szabad sem a vadak fiait, sem a madarak fészkeit szándékosan érinteni, vagy tojásaikat elszedni. Madarak tojásainak szedésére — kizárólag vadtenyésztés céljából — a földművelésügyi miniszter ad engedélyt. Ily engedélyt a vadászati jog bérlője csak a bárbeadó hozzájárulása alapján kaphat.

2. §. Az 1. §. o) és r) pontjában meghatározott vadászati tilalom nem terjed ki és tiltott időszak alatt is szabad vadászni seregekben vonuló vadludakra és vadkaesákra, bármely fajtájú téli búvárra, bármely fajtájú kányára, karvalyra, héjára, réti héjára, gatyás-ölyvre, továbbá szarkára, szajkóra, varjakra, verebekre és a közönséges seregélyre, a közönséges seregélyre azonban csak a szőlőkben és gyümölcsösökben.

3. §. Hasznos vadra fényező alkalmazásával, repülőgéppel, gépkocsival, általában motoros járművel minden időben tilos vadászni. Szarvast, dámot, muflont és őzet csak golyóval szabad lőni és ezekre kegyelemlövést is — csak golyóval szabad adni.

4. §. Hajtókkal hasznos vadra — kivéve az átvonuló vízimadarakat — április hó 16. napjától július hó 31. napjáig bezárólag tilos vadászni.

5. §. Ez a rendelet az 1940. év augusztus hó 1-én lép hatályba és ezzel a 33.000/1939. F. M. sz. rendelet (1939. évi Rendeleték Tára 1473. o.) hatályát veszti.

Budapest, 1940. évi július hó 18-án.

A miniszter helyett:

vitéz Lukács Béla s. k.,
államtitkár.

**A m. kir. minisztériumnak 5.780/1940. M. E. számú rendelete,
a tüzfiaellátás biztosítása tárgyában.**

A m. kir. minisztérium a honvédelemről szóló 1939. II. t.-c. 112., 113. és 212. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §. Az ország tüzfiaellátásának biztosításáról a földművelésügyi miniszter gondoskodik.

2. §. (1) A belföldön kitermelt faanyagok (múfa, tüzfia, faszén és tülgykéreg) kötelező bejelentéséről szóló 7.150/1938. M. E. számú rendelet (közzététel a Magyarországi Rendeleték Tára 1938. évi LXXII. évfolya-

mának 2861. oldalán), illetőleg ennek módosítása és kiegészítése tárgyában kiadott 100/1940. M. E. számú rendelet (közzététetett a Budapesti Közlöny 1940. évi január hó 10-én megjelent 6. számában) értelmében bejelentési kötelezettség alá eső fákészletek közül a *tüzifa* (hasáb, dorong, hasított dorong, vékony dorong, tuskó) készletek hatósági zár alá helyeztetnek.

(2) A zár alá helyezett tüzfakészletek raktározása, felhasználása, feldolgozása és forgalombahozatala tekintetében az ingatlantulajdonos, a birtokos, a haszonbérlet és a fatermelő (a továbbiakban: fatermelő) a saját házi vagy gazdasági szükségletét kivéve, csak a földművelésügyi miniszter engedélyével rendelkezhetnek.

3. §. A zár alá helyezett tüzfakészleteknek azt a részét, amely a tulajdonos saját házi vagy gazdasági szükségletének megállapított mértékét meghaladja, a faellátás céljaira a földművelésügyi miniszter igénybe veheti.

4. §. A zár alá helyezett tüzifa felhasználásával és forgalombahozatalával kapcsolatban a földművelésügyi miniszter:

1. megállapíthatja azt a tüzfamennyiséget, amelyet a készletbejelentő saját házi, erdőgazdasági, mezőgazdasági, vagy ipari üzemének szükségletére felhasználhat vagy feldolgozhat;

2. megállapíthatja azt a tüzfamennyiséget amelyet a készletbejelentő alkalmazottai, munkásai, vagy cselédsége részére javadalmazásként, továbbá kegyuri, vagy iskolafenntartási kötelezettségen alapuló fajárandóság fejében kiszolgáltathat;

3. megállapíthatja azt a tüzfamennyiséget, amelyet katonai intézmények, közforgalmi vasutak és hajózási vállalatok, állami üzemek és hivatalok, városok, községek, iskolák és kórházak, üzembem álló bányák, vasművek, hadiüzemek, közellátási és közlekedési vállalatok, végül egyéb kereskedelmi vagy ipari vállalatok és vállalkozók felhasználhatnak;

4. megállapíthatja az iparügyi miniszterrel egyetértve az egyes városokban (községekben) a háztartások céljaira fordítható tüzifa mennyiségét az 5250/1940. M. E. számú rendeletben (közzététetett a Budapesti Közlöny 1940. évi július hó 20-án megjelent 161. számában) megállapítottnál kisebb mértékben is.

5. §. (1) Azokat a kereskedőket, akik a tüzifa forgalombahozásában résztvesznek, a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter jelöli ki, illetve erre a kijelölésre a törvényhatóság első tisztviselőjét felhatalmazhatja.

(2) A kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter azt is megsabhatja, hogy bizonyos körzetben teleppel (üzlettel) bíró kereskedők tüzifaszükségletüket csak az illető körzetben belül teleppel (üzlettel) bíró valamely kereskedőtől vagy meghatározott kereskedőtől szerezhetik be. A kereskedők azonban tüzifaszükségletüket a fennálló jogszabályok mellett közvetlenül a fatermelőtől is beszerezhetik.

6. §. (1) Az a fatermelő, aki a zár alá helyezett tüzfakészletét vagy ennek egy részét a jelen rendelet hatálybalépése előtt már elidegenítette, de még le nem szállította, a vonatkozó kötelevelet, vagy annak egyszerű másolatát a jelen rendelet hatálybalépésétől számított három nap alatt a földművelésügyi miniszternek bemutatni és egyben a még le nem szállított mennyiséget bejelenteni köteles.

(2) az (1) bekezdés értelmében bemutatott köteleveletben vállalt szállítási kötelezettség teljesítéséhez a folyó évi augusztus hó 31-ig a földművelésügyi miniszter engedélyére nincsen szükség.

7. §. A külföldi tüzifa behozatalának és a belföldi tüzifa kivitelének engedélyezéséhez és szétosztásához a földművelésügyi miniszter hozzájárulása szükséges.

8. §. A zár alá helyezett belföldi termelésű, valamint a külföldről származó tüzifa szállítását a földművelésügyi miniszter szállítási igazol-

ványhoz (engedélyhez) kötheti. Az igazolványok kiállításának díját a földművelésügyi miniszter állapítja meg.

9. §. A földművelésügyi miniszter az érdekelt miniszterekkel egyetértve a 7.150/1938. M. E., illetőleg a 100/1940. M. E. számú rendelettel bejelentési kötelezettség alá *nem* vont személyek, fakereskedők, vállalatok, üzemek, hatóságok és hivatalok birtokában lévő tűzifakészletek bejelentését is elrendelheti és a jelen rendelet rendelkezéseit ezekre a tűzifakészletekre is kiterjesztheti.

10. §. A lakások és más helyiségek fűtése céljából történő tüzelőanyagbeszerzésnek és a tüzelőanyag felhasználásának korlátozásáról szóló 5.250/1940. M. E. számú rendelet 1. §-ának második bekezdésében említett engedélyt tűzifa tekintetében az ipari anyaggyártás széngyártási bizottsága a földművelésügyi miniszter részéről megállapított keretek között adja ki.

11. §. (1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és két hónapig, háború idején hat hónapig terjedhető elzárással büntetendő az, aki a tűzifa bejelentésére, zár alá vételére, raktározására, felhasználására, feldolgozására vagy forgalombahozatalára vonatkozó rendelkezéseit megszegi vagy kijátssza.

(2) A pénzbüntetésre az 1928. évi X. tc. rendelkezései az irányadók, azzal az eltéréssel, hogy a pénzbüntetés legmagasabb összege az 1939. II. t.-c. 212. §-ának (1) bekezdésében meghatározott mértékig terjed.

(3) Azokat a tűzifakészleteket, amelyekre vonatkozólag a jelen rendeletben meghatározott kihágást elkövették, az államkincstár javára el lehet kobozni.

(4) A jelen §-ban meghatározott kihágások miatt az eljárás a közigazgatási hatóságoknak, a rendőrség működési területén a m. kir. rendőrségnek, mint rendőri büntetőbírósnak a hatáskörébe tartozik. Szakminiszternek az 1929. XXX. tc. 59. §-a (1) bekezdésének 3. pontjában foglalt rendelkezések alkalmazása szempontjából a földművelésügyi minisztert kell tekinteni.

12. §. A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba és azt a földművelésügyi miniszter hajtja végre.

Budapest, 1940. évi augusztus hó 10-én.

Gróf Teleki Pál s. k.,
m. kir. miniszterelnök.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 181.200/1940. F. M. számú rendelete a tűzifaellátás biztosításáról szóló 5.780/1940. M. E. számú rendelet végrehajtása tárgyában.

A tűzifaellátás biztosításáról szóló 5.780/1940. M. E. számú rendelet 1-4., 7-8. és 12. §-aiban foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem.

A zár alá helyezett tűzifakészletek felhasználásának, feldolgozásának és forgalombahozatalának engedélyezése.

1. §. (1) Minden ingatlantulajdonos, birtokos, haszonbérelő és fatermelő (a továbbiakban: fatermelő) köteles a jelen rendelet hatálybalépésétől számított tizenöt nap alatt a földművelésügyi miniszterhez bejelenteni azt a tűzifamennyiséget, amelyet a legutóbbi öt év átlaga szerint évenként:

1. saját házi, erdőgazdasági, mezőgazdasági vagy ipari üzemének szükségletére felhasznált vagy feldolgozott;

2. alkalmazottai, munkásai vagy cselédsége részére javadalmazásként kiszolgáltattott;

3. kegyúri vagy iskolafenntartási kötelezettségen alapuló fajarandóság fejében kiszolgáltattott;

4. erdön tö mellett, erdei rakodón vagy másutt fekvő raktárában helyi fogyasztás céljaira értékesített.

(2) A bejelentésben fel kell tüntetni azt a tűzifamennyiséget is, amelyet a fatermelő az (1) bekezdésben felsorolt célokra tűzifakészletéből már felhasználott, feldolgozott, kiszolgáltatót vagy értékesített.

(3) A bejelentés alapján a földművelésügyi miniszter megállapítja azt a tűzifamennyiséget, amelyet a fatermelő az (1) bekezdésben megjelölt célra külön engedély nélkül felhasználhat, feldolgozhat, vagy forgalomba hozhat. A földművelésügyi miniszter megállapításának közlése a fatermelő az (1) bekezdés 1—3. pontjában felsorolt célokra tűzifakészletéből felhasználhat, feldolgozhat, vagy kiszolgáltathat annyit, amennyit a legutóbbi öt évben átlagosan évenként ilyen célokra felhasználott, feldolgozott, vagy kiszolgáltatót.

(4) Az (1) bekezdés 4. pontja szerint helyi fogyasztási célokra csak 60%-át szabad értékesíteni annak a mennyiségnek, amennyit a fatermelő erre a célra a legutóbbi öt évben átlagosan évenként értékesített. Ez a korlátozás nem vonatkozik a II. o. dorong-, vékony dorong- és tuskótűzifára.

(5) A jelen rendelet hatálybalépéséig már felhasználott, feldolgozott, kiszolgáltatót vagy értékesített tűzifamennyiséget be kell számítani abba a mennyiségbe, amellyel a fatermelő az (1) és (4) bekezdés értelmében rendelkezhet.

(6) Helyi fogyasztás céljaira hasátfát az előbbieken említett kerekteken belül sem lehet addig felhasználni, feldolgozni vagy forgalombahozni, amíg a fatermelő alárendeltebb választékú tűzifával rendelkezik.

2. §. (1) Az 5.780/1940. M. E. számú rendelet (közvetéteget a Budapesti Közlöny 1940. évi augusztus hó 15.-én megjelent 184. számában; továbbiakban: R.) 2. §-ának (1) bekezdése alapján zár alá helyezett tűzifakészlet raktározásának, felhasználásának, feldolgozásának vagy forgalombahozatalának engedélyezése iránt a kérelmet a földművelésügyi miniszterhez kell benyújtani. A kérvényben fel kell tüntetni a raktározásra, felhasználásra, feldolgozásra, vagy forgalombahozatalra engedélyezni kért tűzifa mennyiségét $1 \times 1 \times 1$ (normál m^3 -ben, vasúti szállítás esetében q-ban, a tűzifa fajtát (bükk, tölgy, stb.) és választékát (hasáb, dorong, hasított dorong, vékony dorong, tuskó), a tűzifa kitermelésének és tárolásának helyét, valamint az ahhoz legközelebb lévő vasúti vagy hajóállomást. Ha a kérelem tűzifa felhasználására vagy feldolgozására irányul, a kérvényben meg kell jelölni a felhasználás vagy feldolgozás célját is. Ha pedig a kérelem tűzifa forgalombahozatalának engedélyezésére irányul, fel kell tüntetni benne a vevő nevét és lakóhelyét, továbbá a rendelési helyet (vasúti vagy hajóállomást, községet) is.

(2) A kérvényben foglalt adatok valóságát a földművelésügyi miniszter felhívására a községi előljáráóság (polgármester) által kiállított bizonyítvánnyal kell igazolni.

Intézmények, közületek, hivatalok, üzemek, vállalatok és vállalkozók tűzifaellátása.

3. §. Ha a R. 4. §-ának 3. pontjában említett intézmények, közületek, hivatalok, üzemek, vállalatok és vállalkozók az 1940/41. évi fűtési időnyre házi tüzfeszükségletüket a fatermelőtől vagy kereskedőtől közvetlenül beszerezni nem tudják, a szükséges tűzifa igénybevételét a földművelésügyi minisztertől kérhetik. A kérelmet az 1940. évi szeptember hó 20. napjáig kell benyújtani. A kérvényben fel kell tüntetni azt, hogy a kérelmező a legutóbbi öt évben évenként átlag mennyi tűzifát használt fel, továbbá a kötelevelnek vagy másolatának csatolása mellett be kell jelenteni, hogy az 1940/1941. évi fűtési időnyre a kérelmező mennyi tűzifát szerzett be. A kérvényben lehetőleg meg kell nevezni azt a fater-

melőt vagy kereskedőt is, akinek készletéből a bejelentő tüzifa igénybevételét kéri. Ipari üzemek tüzifaszükségletének mennyiségét az illetékes iparfelügyelőség igazolja. Ha az iparfelügyelőség által igazolt tüzifamennyiséget igénybevétel útján nem lehet biztosítani, a földművelésügyi miniszter az iparügyi miniszterrel egyetértve állapítja meg azt a mennyiséget, amely a szükséglet fedezésére fordítható.

Háztartások tüzifaellátása.

4. §. A háztartások tüzifaszükségletét az 1940/1941. évi fűtési időnyre elsősorban a helyi fogyasztásra szánt készletből közvetlen beszerzés útján kell biztosítani. Ha valamely város (község) háztartásának tüzifaszükségletét fatermelőktől vagy kereskedőktől közvetlen beszerzés útján biztosítani nem lehet, a hiányzó tüzifa igénybevételére a törvényhatóság első tisztviselője a földművelésügyi miniszterhez előterjesztést tesz. Az előterjesztésben be kell jelenteni a város (község) egész tüzifaszükségletét, valamint azt, hogy az 1940/1941. évi fűtési időnyre már milyen mennyiség szereztetett be. Egyben lehetőleg meg kell jelölni azt a fatermelőt vagy kereskedőt is, akinek a készletéből a tüzifa igénybevételét kéri.

Igénybevétel.

5. §. (1) Ha a földművelésügyi miniszter a R. 3. §-a értelmében a faellátás céljaira tüzifát vesz igénybe és azt a jelen rendelet 3. vagy 4. §-a alapján az igénylőnek juttatja, az átengedésre kötelezett a tüzifakészletet a hatóságilag megállapított áron az igénylőnek átadni, az igénylő pedig átvenni köteles.

(2) Az igénybevett tüzifa szállítása tekintetében az igénylő és az átengedésre kötelezett megállapodást létesíthetnek. Az igénylő az igénybevételt elrendelő miniszteri rendelet kézbesítésétől számított 15 nap alatt köteles bejelenteni a földművelésügyi miniszterhez azt, hogy közte és az átengedésre kötelezett között az említett megállapodás létrejött-e. Ha a megállapodás létrejött, a bejelentésben elő kell adni a tüzifa árát, a szállítás idejét, az esetleges egyéb szállítási feltételeket. Ha írásbeli megállapodás (kötlevél) jött létre, ezt vagy ennek másolatát a bejelentéshez csatolni kell.

(3) Ha az átengedésre kötelezett és az igénylő között az előbbi bekezdésben említett megállapodás nem jött létre, ezt a körülményt az igénylő az igénybevételt elrendelő miniszteri rendelet kézbesítésétől számított tizenöt nap alatt a földművelésügyi miniszterhez bejelenteni köteles. Ez esetben az igénybevétel módját a földművelésügyi miniszter állapítja meg.

(4) Ha az igénylő a (2) és (3) bekezdésekben említett bejelentést elmulasztja és a mulasztás okát további nyolc nap alatt nem igazolja, a részére kiuntalt tüzifára igényét elveszti.

Szállítási engedély.

6. §. (1) A földművelésügyi miniszter tüzifa raktározásának, felhasználásának, feldolgozásának, forgalombahozatalának engedélyezése vagy igénybevétele esetében a szállításra jogosult részére a jelen rendelethez mellékelt mintának* megfelelő szállítási engedélyt ad ki.

(2) Az 1940. évi szeptember hó 1. napjától tüzifát közforgalmú vasúton, hajón (kompon, tutajon) és tehergépjárművön csak a földművelésügyi miniszter által kiállított érvényes szállítási engedéllyel szabad szállítani.

(3) A szállítási engedély kérelmezésekor igazolni kell, hogy a kérelmező a szállítani kívánt tüzifamennyiség minden 100 q-ja után 20 (húsz)

* L. a Budapesti Közlöny 1940. évi augusztus hó 15-én megjelent 184. számában.

fillért a „F. M. Erdészeti Statisztika, bevételi számla, Budapest“; 105.508. számú postatakarékpénztári csekkszámára befizetett.

(4) Közforgalmú vasutak, hajózási, valamint fuvarozási vállalatok vagy vállalkozók a Magyar Vasúti Árudíjzabás I. rész B. szakasz F. 2. c. tételeszám alá tartozó tűzifát az 1940. évi szeptember hó 1. napjától csak akkor vehetnek át szállítás végett, ha a feladó egyidejűleg az érvényes szállítási engedélyt is bemutatja.

(5) A szállítási engedély 2. oldalának rovatait a „fuvarozásra még átvehető maradvány“ rovat kivételével a feladó köteles kitölteni. A „fuvarozásra még átvehető maradvány“ rovatot a fuvarozó tölti ki, egyben az utolsó rovatban az adatok helyességét aláírásával és bélyegzőjével igazolja. A szállítási engedély 3. oldalát képező szelvényekből a fuvarozó a tűzifa feladásakor lefejt a fuvarozásra átvett tűzifa mennyiségének megfelelő egy vagy több szelvényt s azt megfelelően kitöltve keletbélyegzőjével ellátja és a fuvarlevélhez ragasztja. Vasúti fuvarozás esetén az egy-egy szelvényen feltüntetett mennyiség a Vasúti Ületszabályzat 68. §. (2) bekezdésében megállapított súlytöbblet határáig túlléphet. A „fuvarozásra még átvehető maradvány“ rovatot azonban a szállításra feladott mennyiség figyelembevételével kell kitölteni. Az ilyen módon esetleg fennmaradó szelvényt más szállításra felhasználni nem szabad.

(6) A szállítási engedélyben feltüntetett tűzifamennyiségnek leszállítása után a szállítási engedélyt az esetleg fel nem használt szelvényekkel együtt a szállításra jogosult a földművelésügyi miniszterhez megküldeni köteles. Mindaddig, amíg a felhasznált szállítási engedélyt a szállításra jogosult be nem terjeszti, ugyanazon címzett részére való szállításhoz újabb engedélyt nem kaphat.

Átmeneti rendelkezések.

7. §. A fatermelő köteles az 1940. évi szeptember hó 8. napjáig a földművelésügyi miniszterhez bejelenteni azt a tűzifamennyiséget, amelyet a R. 6. §-ának (2) bekezdése alapján az 1940. évi augusztus hó 31. napjáig szállítási engedély nélkül leszállított. Ha a tűzifa eladása távolsági forgalomban történt és az eladott tűzifa mennyisége 200 ürm³-t, illetőleg 100 tonnát meghalad, a bejelentéshez az eladásra vonatkozó kötlevelet, vagy annak egyszerű másolatát is csatolni kell.

Büntető rendelkezések.

8. §. (1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntetőrendelkezés alá nem esik, az 5.780/1940. M. E. számú rendelet 11. §-ában megállapított kihágást követi el és az ott meghatározott büntetéssel büntetendő, aki a jelen rendeletnek a tűzifa bejelentésére, raktározására, felhasználására, feldolgozására, forgalombahozatalára és szállítására vonatkozó rendelkezéseit megszegi vagy kijátssza.

(2) A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, a rendőrség működési területén a m. kir. rendőrségnek, mint rendőri büntetőbírósnak a hatáskörébe tartozik. Szakminiszternek az 1929:XXX. t.-e. 59. §-a (1) bekezdésének 3. pontjában foglalt rendelkezések alkalmazása szempontjából a földművelésügyi minisztert kell tekinteni.

Záró rendelkezés.

9. §. A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.
Budapest, 1940. évi augusztus hó 13-án.

vitéz gróf Teleki Mihály s. k.
m. kir. földművelésügyi miniszter.